

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7Csp/254/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817208637
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8817208637.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Martinou Melníkovou v právnej veci žalobcu: N. R., Q.. XX.XX.XXXX, U. R. XX, XXX XX F. Q. W., zast. AK JUDr. Igor Šafranko, advokát, ul. Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. AK JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 300,- eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 300,- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozsudku, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 500,- eur a nahradiť trovy konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou, pod sp. zn. 13C/299/2014 o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný, rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 13C/299/2014, z 29.9.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 3Co/25/2016, zo 6.9.2016, ktoré sa stali právoplatnými 19.10.2016. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že Dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahovala predovšetkým výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená, keď v čl. I. je uvedené, že spoločnosť - žalovaný, bude mať voči dlžníkovi - žalobcovi pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne dlžníkovi na základe žiadosti / zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300049592 čiastku vo výške 1.020 eur s tým, že v prípade riadneho splácania mohol byť žalobcovi poskytnutý ďalší úver v rámci tzv. revolvingu, teda dohoda len opisuje možné spôsoby vzniku pohľadávky. Vymedzenie „pohľadávky“ v zmysle uvedeného článku zmluvy s tým, že touto sú pohľadávky spoločností voči dlžníkovi zabezpečované touto dohodou sú tvorené úverom vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru, prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči dlžníkovi a prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi ktoré vyplynú, vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov, je neurčité a teda neplatné podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečená pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejavíť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom tohto zabezpečovacieho prostriedku. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená vo forme osobitnej listiny, no predstavuje formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná, bola uzatvorená účastníkmi konania na pretlačí žalovaného ako veriteľa, je preto nepochybné, že ju tento používal pri mnohých, ak nie všetkých právnych vzťahoch, keďže do formulárovej pretlače boli vpísané len údaje týkajúce sa úverového vzťahu, ku ktorému sa malo zabezpečenie vzťahovať a osobné údaje dlžníka, všetky dojednania boli

formulárovo pretlačené. Preto má súd za to, že takáto dohoda svojím obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Pri uzatváraní dohody dlžník ako spotrebiteľ musí vedieť pohľadávku akého druhu a v akej výške zabezpečuje dohoda o zrážkach zo mzdy. Suma 1.020,- eur uvedená v čl. I. dohody bola uvedená len ako suma v súvislosti s budúcim poskytnutím úveru na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru s uvedením jej čísla. Neurčité je aj zmluvné dojednanie v dohode týkajúce sa výšky splátok, rozsahu v akom má byť naplnená uhradzovacia funkcia zabezpečovacieho inštitútu zrážok zo mzdy. Podľa dohody ak nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške, bez ohľadu na dôvod, má byť zrážka v nasledujúcich mesiacoch zvýšená nad dohodnutú sumu. Neurčitosť zmluvného dojednania o výške zrážok má za následok neplatnosť dohody, uvedené ustanovenie predstavuje jednostranné neprímerané zvýhodnenie zmluvnej strany veriteľa, ktorý má byť bezpodmienečne uspokojený aj nad dohodnutú výšku mesačnej zrážky. Takéto neprípustné navyšovanie zrážok zo mzdy nad dohodnutú výšku predstavuje obchádzanie náležitosti dohody o výške mesačných zrážok zo mzdy. Taktiež súd poukazuje na to, že v predmetnej dohode nie je uvedený platiteľ mzdy žalobcu v čase uzavretia dohody. Táto skutočnosť potom navodzuje dojem, že žalovaný predmetnú skutočnosť osobitne od žalobcu pri uzatváraní dohody nezisťoval. Tomu nasvedčuje aj tvrdenie žalobcu o tom, že nemal vedomosť o uzavretí dohody o zrážkach zo mzdy súčasne s uzavretím úverovej zmluvy a o tejto sa mal dozvedieť až po jej predložení veriteľom jeho zamestnávateľovi.

2. Ďalej poukázal na § 3 ods. 5 a § 4 ods. 2 písm. b) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Za porušenie jeho spotrebiteľských práv si uplatňuje satisfakciu. Svoje práva musel brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu.

3. S podanou žalobou žalovaný nesúhlasil, žiadal, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu a priznal mu náhradu trov konania. V písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že ako základnú skutočnosť žalovaný uvádza, že žalobcovi žiadny nárok na ním uplatňovaný nárok nevznikol, rovnako tak neboli preukázané skutočnosti, na základe ktorých by takýto nárok mohol uplatňovať. Žalobca v podanej žalobe tvrdí porušenie jeho spotrebiteľských práv, ktoré si musel brániť v pôvodnom konaní. Z podanej žaloby nevyplyva osvedčenie a preukázanie tohto tvrdenia. Súd prvej inštancie v konaní rozhodol o tom, že Dohoda o zrážkach zo mzdy číslo 8300049592 zo dňa 23.08.2012 je neplatná, pričom súd druhej inštancie predmetný rozsudok ako vecne správny potvrdil. Súd prvej inštancie pritom v odôvodnení svojho rozsudku vychádzal z neurčitosti dohody, ako aj právneho posúdenia o tom, že platiteľ mzdy má byť označený v dohode. Z uvedeného teda vyplýva, že dôvodom rozhodnutia vydaného v konaní sp.zn. 13C/299/2014 nebol záver o porušení práv žalobcu ako spotrebiteľa. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré namietal a uplatňoval spotrebiteľ a na základe tohto konkrétneho porušenia bolo právoplatne rozhodnuté. Zákonná úprava teda nespája vznik nároku na primerané finančné zadostučinenie spotrebiteľovi len preto, že uplatnil nejaké právo, ale len vtedy, ak úspešne uplatnil porušenie práva ustanoveného na ochranu spotrebiteľa. Zo znenia nižšie uvedeného ustanovenia (ktoré je súčasťou zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý podľa § 1 ods. 1 upravuje práva spotrebiteľov v oblasti ochrany spotrebiteľa) a kontextu celého uvedeného zákona je logické, že má ísť o právo určené na ochranu spotrebiteľa. Žalovaný preto tvrdí, že žalobcovi uplatňovaný nárok nevznikol. Žalobca tvrdí a podanou žalobou sa domáha nároku na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia v nadväznosti na rozsudok OS Vranov nad Topľou, č.k. 13C/299/2014 z 29.09.2015. S prihliadnutím na dátum podania žaloby na súd žalovaný namieta premlčanie žalobou uplatňovaného nároku. Na základe zmluvy o revolvingovom úvere boli žalobcovi reálne poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 873,08 eur, pričom žalobca do dnešného dňa splatil sumu 711,02 eur; posledná úhrada bola z jeho strany realizovaná dňa 19.05.2014. Poukazujeme tiež na to, že existenciu dôvodov, pre ktoré by sa malo poskytnúť finančné zadostučinenie spochybňuje aj fakt, že k uplatňovaniu tejto požiadavky dochádza s výrazným časovým odstupom. K uplatňovaniu požiadavky na finančné zadostučinenie, ktoré by podľa tvrdenia žalobcu malo byť satisfakciou za porušenie jeho spotrebiteľských práv, nedošlo navyše ani v bezprostrednej časovej následnosti po vydaní uvedených rozhodnutí, ale s výrazným časovým odstupom (prvostupňové rozhodnutie vydané dňa 29.09.2015 a rozhodnutie súdu druhej inštancie vydané dňa 06.09.2016). Vyššie uvedenými skutočnosťami deklaruje žalovaný to, že na strane žalobcu nevznikla a ani nemohla vzniknúť žiadna majetková resp. nemajetková ujma alebo škoda, ktorá by prípadne zakladala dôvodnosť nároku na finančné zadostučinenie.

4. O tejto žalobe rozhodol prvoinštančný súd rozsudkom zo dňa 7.9.2018, a nasledovne rozhodol: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 300,- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 20 % s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietal.“ V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou voči žalovanému domáhal zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 500,- eur a to z dôvodu, že v súvislosti so Zmluvou o revolvingovom úvere č. 8300049592 zo dňa 23.8.2012 uzavrel so žalovaným aj Dohodu o zrážkach zo mzdy, a to ako súčasť typovej formulárovej zmluvy, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa, ktorej súčasťou bola dohoda o zrážkach zo mzdy. Neplatnosť predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy uplatnil žalobca v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou sp.zn. 13C/299/2016, o ktorej rozhodol prvoinštančný súd rozsudkom zo dňa 29.9.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp.zn. 3Co/25/2016 zo 06.09.2016, ktorým určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8300049592 zo dňa 23.08.2012 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná. Ujma, ktorú si žalobca uplatnil, bola vo výške 500 eur. Žalobca sa úspešne domáhal na súde svojej ochrany a to určenia, že predmetná „Dohoda o zrážkach zo mzdy“ je neplatná z dôvodu, že neobsahovala všetky zákonom predpísané náležitosti. Preto uplatnenie primeraného finančného zadostučinenia je dôvodné. Pri určení výšky priznaného zadostučinenia mal súd za to, že vzhľadom na povahu a rozsah porušenia práv u žalobcu je primeraná suma 300,- eur, ktorá poskytne žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľa. Pri určení výšky tohto primeraného finančného zadostučinenia súd vychádzal zo skutkových okolností v danom prípade. Žalobca sa úspešne domáhal svojho práva v konaní, kde bol zastúpený právnym zástupcom. Pred podaním žaloby o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, však žalobca nebol obťažovaný žiadnymi úkonmi, a to ani v zamestnaní prípadnými zrážkami zo mzdy. Žalobca sa úspešne domáhal porušenia svojho práva z dôvodu neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, čím sa predišlo vzniku škody, ak by si žalovaný uplatnil svoje práva z tejto Dohody o zrážkach zo mzdy. Je bez právneho významu pri uplatnení primeraného finančného zadostučinenia, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy, avšak nemožno brať do úvahy výšku ujmy, ktorá by žalobcovi reálne hrozila a teda aj keď žalovaný sa bránil, že ujma žalobcovi nevznikla, žalovanému nevrátil ani celý poskytnutý úver, v danom prípade uplatnený nárok má slúžiť aj ako prevencia, aby žalovaný v budúcnosti používal takéto dojednania. Keďže na strane žalovaného v zmysle dohody o zrážkach zo mzdy k bezdôvodnému obohateniu nedošlo, žalobca nepreukázal, že by okrem podanej žaloby o neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy bol nejakým spôsobom obťažovaný nejakými úkonmi žalovaným, preto súd stanovil primerané finančné zadostučinenie vo výške 300,- eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobcovi vznikla hrozba tejto nemajetkovej ujmy jednak tým, že v prípade, že by si žalovaný uplatnil svoje práva z neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy, bola by žalobcovi spôsobená finančná ujma, ktorá by zasiahla aj ostatné jeho stránky života, nakoľko by bol ukrátený na svojom príjme a tým by bol ukrátený aj na svojich potrebách. Ako nedôvodnú považoval obranu žalovaného spočívajúcu v námietke premlčania z dôvodu, že žalobca si žalobu na finančné zadostučinenie na súde podal dňa 20.11.2017. Lehota na podanie tohto návrhu mu začala plynúť právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp.zn. 13C/299/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.10.2016, kedy súd konštatoval neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy To znamená, že žalobca si uplatnil toto primerané finančné zadostučinenie v lehote kratšej ako jeden rok od právoplatnosti tohto rozsudku a teda si uplatnil v zákonom stanovenej 3 ročnej premlčacej lehote. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP. Proti rozsudku, a to proti výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že ak súd priznal nárok vo výške podľa vlastnej úvahy, teda z tohto pohľadu vo výške 100 % z vlastnej úvahy, tak v takom pomere úspechu a neúspechu mal priznať aj náhradu trov konania, teda v rozsahu 100 %. Poukázal tiež na ust. § 264 ods. 1 CSP, rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Prešove.

5. Taktiež proti rozsudku, s výnimkou zamietavého výrok podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že na podklade rozhodnutia súdu sp. zn. 13C/299/2014 bolo rozhodnuté o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy z dôvodu všeobecných ustanovení civilného práva a nie pre porušenie predpisov na ochranu spotrebiteľa. Ak by zákonodarca mienil porušenie akéhokoľvek predpisu ako zákonnú podmienku pre úspešné uplatnenie nároku podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, uviedol by to v texte zákonného ustanovenia. Za daného stavu závery o danosti nároku nie sú správne a vychádzajú z nesprávneho výkladu uvedeného ustanovenia a tiež aj nesprávne zisteného skutkového stavu. Vzhľadom na okolnosti je priznaná suma 300 Eur neprimeraná. Z rozsudku nevyplýva, že výškou 300 Eur sa naplní zákonom sledovaný účel. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací

súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu 100 % trov právneho zastúpenia. Uplatnil si tiež nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. O podanom odvolaní rozhodol druhoinštančný súd uznesením zo dňa 9.4.2019, sp. zn. 17 Co/39/19 a to tak, že zrušuje rozsudok vo vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj odôvodnením napadnutého rozhodnutia a uplatnenými odvolacími námietkami, odvolací súd zistil, že napadnutý rozsudok nespĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Z obsahu odôvodnenia rozhodnutia vo vzťahu k samotnej existencii nároku na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. nevyplýva, porušenia akých konkrétnych práv žalobcu resp. povinností žalovaného zakotvených ktorými konkrétnymi normami sa žalovaný dopustil. Súd prvej inštancie iba konštatoval, že dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti. Z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, či sa súd prvej inštancie náležite zaoberal skúmaním dôvodov, ktoré v konaní sp. zn. 13C/299/2014 viedli k určeniu dohody o zrážkach zo mzdy za neplatnú. Obsah rozhodnutia Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 13C/299/2014 zo dňa 29.09.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 3Co/25/2016-152 zo dňa 06.09.2016 indikuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola posudzovaná aj v kontexte ustanovení Občianskeho zákonníka pojednávajúcich o neprijateľnosti zmluvných podmienok. Pokiaľ ide o odôvodnenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia, ani toto nie je preskúmateľné. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcovi vznikla hrozba nemajetkovej ujmy tým, že ak by si žalovaný uplatnil práva z neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy, bola by žalobcovi spôsobená finančná ujma, ktorá by zasiahla aj ostatné stránky jeho života. V tomto smere však nie je zrejmé, z akých dôkazov a zistených skutkových okolností súd vychádzal, ani ako sa vyrovnal s tvrdením žalobcu na pojednávaní dňa 07.09.2018, podľa ktorého žalobca nemá vedomosť, ako došlo k určeniu výšky primeraného finančného zadosťučinenia v sume 500 Eur. Vo vzťahu k rozhodnutiu o nároku na náhradu trov odvolací súd uvádza, že zásadu úspechu vo veci (§ 255 CSP) treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, samotný úspech strany v konaní nie je možné hodnotiť mechanicky len porovnaním toho, akú sumu si ako primerané finančné zadosťučinenie žalobca uplatnil podanou žalobou a aká suma mu bola v konečnom rozhodnutí priznaná. V tomto smere preto rozhodnutie o trovách konania vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Keďže rozsudok je vo vyhovujúcom výroku nepreskúmateľný, odvolací súd ho spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne sa zaoberať otázkou naplnenia predpokladov pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia (porušenie práv žalobcu - spotrebiteľa, povinností žalovaného), výškou uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia (v rozsahu 300 Eur, keďže v prevyšujúcej časti bola žaloba rozsudkom súdu prvej inštancie zamietnutá, pričom daný výrok nebol odvolaním napadnutý a je právoplatný) a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť tak, aby zodpovedalo požiadavkám vyjadreným v ust. § 220 ods. 2 CSP. Z hľadiska výšky priznávaného primeraného finančného zadosťučinenia musí odôvodnenie priznanej výšky byť presvedčivé, lebo výška primeraného finančného zadosťučinenia podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa spočíva na voľnej úvahe súdu, ktorá nemôže byť svojvoľná. Pri stanovení výšky treba vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností tak na strane žalobcu ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv, povinností. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

7. Súd preto doplnil dokazovanie a z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovné:

8. K podanej žalobe žalobca priložil listinné dôkazy a to rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 13C/299/2014 zo dňa 29.09.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 19.10.2016. V tomto konaní prvoinštančný súd rozhodol, že Dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka č. 8300049592 zo dňa 23.08.2012 uzavretá medzi R.P.S. N., t.j. žalobcom a žalovaným Profi Credit Slovakia s.r.o. je neplatná. Dôvody tohto rozhodnutia sú uvedené v ods. 1 tohto rozsudku. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov sp.zn. 3Co/25/2016 zo dňa 06.09.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.10.2016.

9. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní predniesol písomne podanú žalobu. Žaloba úspešne bránil svoje právo podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou, sp. zn. 13C 229/14, kde bolo aj vydané uznesenie krajského súdu vydané v konaní 13C/229/2014 sp.zn. 3Cdo/194/2014 zo dňa 1.10.2014, ktorým bolo vydané uznesenie, ktorým bola uložená povinnosť žalovaného zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 23.8.2012, č. 8300049592. Forma predtlaču predmetnej dohody zrážky zo mzdy žalovaného vyvoláva nerovnováhu v neprospech žalobcu. Dohoda o zrážkach zo mzdy pre svoju neurčitosť je neprijateľná čo vyplýva aj z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu Prešov, sp.zn. 3Co/25/2016. K celkovej výške finančného zadosťučinenia vo výške 50 eur uviedol, že vychádzali z tohto, že možná škoda, resp. obohatenie, ktoré chcel získať žalovaný, malo byť vo výške 1.000,- eur, pretože takto predložil platiteľovi mzdy žalobcu neplatnú dohodu o zrážkach zo mzdy a na základe toho je nepochybné, že boli dotknuté práva žalobcu a to minimálne v tom rozsahu, že žalobca musel iniciovať konania, aby sa voči tomu bránil. V predmetnej veci bolo vydané aj neodkladné opatrenie, ktoré žalovanému zabránilo vo vykonávaní týchto zrážok zo mzdy. Podľa zákona má byť primerané finančné zadosťučinenie aj odradzujúce. Primerané finančné zadosťučinenie, ktoré požadoval žalobca vo výške 500,- eur je len polovicou z toho, o čo sa snažil obohatiť žalovaný, a je primerané.

10. Žalobca na pojednávaní súdu uviedol, že potvrdzuje tvrdenie žalovaného, že uhradil nižšiu sumu než na poskytnutý úver vyčerpá. V súvislosti so zmluvou o poskytnutí revolvingu, na základe ktorej bol poskytnutý úver, a v zmysle ktorej sa domáhal neplatnosti Dohody o zrážkach, uviedol, že nebol kontaktovaný žiadnym zástupcom, neboli mu zasielané žiadne písomné výzvy. Taktiež v súvislosti s Dohodou o zrážkach zo mzdy, ktorej neplatnosti sa domáhal v pôvodnom konaní, neboli voči nemu urobené žiadne úkony, taktiež ani jeho zamestnávateľ nebol oslovený v súvislosti s touto dohodou o zrážkach zo mzdy. Súdu nevedel uviesť, akým spôsobom došlo k stanoveniu výšky 500,- eur, ktorú žaluje od žalovaného ako finančné zadosťučinenie. Po konaní na odvolacom súde uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola predložená jeho zamestnávateľovi, keďže sa zľakol a preto vyhľadal pomoc právneho zástupcu.

11. Právny zástupca žalobcu uviedol, že k stanoveniu výšky sumy 500,- eur ako finančné zadosťučinenie došlo z dôvodu, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným vychádza zo vzťahu dodávateľa a spotrebiteľa a v obdobných prípadoch sa pri stanovení tejto výšky vychádza z výšky neúspešne uplatňovaného nároku, čo však v danom prípade nebolo a preto vychádza z judikatúry Krajských súdov, kde v obdobných prípadoch sa stanovila výška primeraného zadosťučinenia 500,- eur. V záverečnom návrhu právny zástupca žalobcu uviedol, že porušenie práv spotrebiteľa, bolo jednoznačne preukázané v konaní sp.zn. 13C/299/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp.zn. 3Co/25/2016 zo dňa 06.09.2016, kde na základe týchto rozsudkov vzniklo žalobcovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia má jednak sankčnú a jednak odradzujúcu funkciu voči dodávateľovi, aby sa ďalej nedopúšťal recidívy a neporušoval naďalej práva spotrebiteľov.

12. Žalovaný ani právny zástupca žalovaného sa na pojednávanie nedostavili, súhlasili, aby súd konal v ich neprítomnosti.

13. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca sa podanou žalobou voči žalovanému domáhal zaplata primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500,- eur a to z dôvodu, že v súvislosti so Zmluvou o revolvingovom úvere č. 8300049592 zo dňa 23.8.2012 uzavrel so žalovaným aj Dohodu o zrážkach zo mzdy a to ako súčasť typovej formulárovej zmluvy, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa, ktorej súčasťou teda bola dohoda o zrážkach zo mzdy. Neplatnosť predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy uplatnil žalobca v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou sp.zn. 13C/299/2016, o ktorej rozhodol prvoinštančný súd rozsudkom zo dňa 29.9.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp.zn. 3Co/25/2016 zo 06.09.2016, ktorým určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8300049592 zo dňa 23.08.2012 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná.

14. Podľa žiadosti žalovaného adresovanej zamestnávateľovi žalobcu, dlh žalobcu v zmysle dohody o zrážkach zo mzdy predstavoval sumu 1749,18 eur, ktorá sa mala zrážať zo mzdy žalobcu.

15. Ujma, ktorú si žalobca uplatnil, bola uplatnená vo výške 500, eur. O nároku do sumy 200 eur je už právoplatne rozhodnuté a to rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 7 Csp/25417 zo dňa 7.9.2018. Zvyšok nároku predstavuje sumu 300 eur.

16. Žalovaný s podaným návrhom nesúhlasil, nakoľko jednak vzniesol námietku premlčania a taktiež jeho obrana spočívala v tom, že žalobcovi nevznikla a ani nemohla vzniknúť majetková resp. nemajetková ujma alebo škoda, ktorá by zakladala dôvodnosť nároku na finančné zadosťučinenie a to jednak aj z dôvodu, že na poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 873,08 eur uhradil iba sumu 711,02 eur.

17. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona slovenskej národnej rady č. 372/1992 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

18. Podľa § 100 ods. 1 zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

19. V zmysle § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

20. V prejednávanej veci je predmetom konania návrh žalobcu opierajúci sa o ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z.. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

21. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody (punitive damages v práve USA a exemplary damages v práve Veľkej Británie) je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu (porov. najmä používanie adjektíva "odradzujúci").

22. A tak práve inštitút relatívnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle už citovanej judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie „účinné, primerané a odradzujúce“.

23. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca voči žalovanému úspešne uplatnil porušenie práva na Okresnom súde Vranov nad Topľou sp.zn. 13C/299/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.10.2016, ktorým bolo určené, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8300049592 zo dňa 23.08.2012 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná. Z odôvodnenia vyššie uvedených rozsudkov vyplýva, že

24. „Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje zabezpečovací prostriedok peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom. Pre takúto dohodu platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka). Dohoda musí obsahovať označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide a výšku dohodnutých zrážok. Uvedené náležitosti predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahovala.

25. Dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahovala predovšetkým výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená, keď v čl. I. je uvedené, že spoločnosť - žalovaný bude mať voči dlžníkovi - žalobcovi pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne dlžníkovi na základe žiadosti/zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300049592 čiastku vo výške 1.020 eur s tým, že v prípade riadneho splácania mohol byť žalobcovi poskytnutý ďalší úver v rámci tzv. revolvingu, teda dohoda len opisuje možné spôsoby vzniku pohľadávky. Vymedzenie „pohľadávky“ v zmysle uvedeného článku zmluvy s tým, že touto sú pohľadávky spoločnosti voči dlžníkovi zabezpečované touto dohodou sú tvorené úverom vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru, prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči dlžníkovi a prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplývú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov, je neurčité a teda neplatné podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejavíť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom tohto zabezpečovacieho prostriedku.

26. Podľa § 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka v občianskoprávných vzťahoch, vrátane zmluvných vzťahov, majú účastníci rovnaké postavenie. Veriteľ vo vzťahu k spotrebiteľovi nie je vo vzťahu nadriadenosti a neprislúcha mu právo jednostranne určovať aké pohľadávky a v akej výške, ktoré v budúcnosti vzniknú alebo len majú vzniknúť, na ktorom určení by pravdepodobne žalobca ako dlžník ani neparticipoval, sa budú realizovať formou zrážok zo mzdy v prospech veriteľa.

27. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená vo forme osobitnej listiny, no predstavuje formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná, bola uzatvorená účastníkmi konania na pretlačí žalovaného ako veriteľa, je preto nepochybné, že ju tento používal pri mnohých, ak nie všetkých právnych vzťahoch, keďže do formulárovej pretlače boli vpísané len údaje týkajúce sa úverového vzťahu, ku ktorému sa malo zabezpečenie vzťahovať a osobné údaje dlžníka, všetky dojednania boli formulárovo pretlačené. Preto má súd za to, že takáto dohoda svojim obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Pri uzatváraní dohody dlžník ako spotrebiteľ musí vedieť pohľadávku akého druhu a v akej výške zabezpečuje dohoda o zrážkach zo mzdy. Suma 1.020 eur uvedenú v čl. I dohody bola uvedená len ako suma v súvislosti s budúcim poskytnutím úveru na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru s uvedením jej čísla.

28. Neurčité je aj zmluvné dojednanie v dohode týkajúce sa výšky splátok, rozsahu v akom má byť naplnená uhradzovacia funkcia zabezpečovacieho inštitútu zrážok zo mzdy. Podľa dohody ak nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške, bez ohľadu na dôvod, má byť zrážka v nasledujúcich mesiacoch zvýšená nad dohodnutú sumu. Neurčitosť zmluvného dojednania o výške zrážok má za následok neplatnosť dohody, uvedené ustanovenie predstavuje jednostranné neprímerané zvýhodnenie zmluvnej strany veriteľa, ktorý má byť bezpodmienečne uspokojený aj nad dohodnutú výšku mesačnej zrážky. Takéto neprípustné navyšovanie zrážok zo mzdy nad dohodnutú výšku predstavuje obchádzanie náležitosti dohody o výške mesačných zrážok zo mzdy.

29. Taktiež súd poukazuje na to, že v predmetnej dohode nie je uvedený platiteľ mzdy žalobcu v čase uzatvorenia dohody. Táto skutočnosť potom navodzuje dojem, že žalovaný predmetnú skutočnosť osobitne od žalobcu pri uzatváraní dohody nezisťoval. Tomu nasvedčuje aj tvrdenie žalobcu o tom, že nemal

vedomosť o uzavretí dohody o zrážkach zo mzdy súčasne s uzavretím úverovej zmluvy a o tejto sa mal dozvedieť až po jej predložení veriteľom jeho zamestnávateľovi.“

30. Táto Dohoda o zrážkach zo mzdy bola súčasťou Zmluvy o úvere, ktorá nebola riadne individuálne dojednaná ale bola naformulovaná do štandardnej zmluvy dodávateľa.

31. Súd po oboznámení sa s týmito listinnými dôkazmi má zato, že žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou, predstrel žalobcovi formulárovú zmluvu obsahujúcu neprijateľnú podmienku, medzi účastníkmi konania bola uzatvorená na pretlačí žalovaného, pričom je nepochybné, že takúto pretlač žalovaný používal v mnohých prípadoch a do formulárovej pretlače boli vpísané len údaje týkajúce sa úverového vzťahu, ku ktorému sa malo zabezpečenie vzťahovať a ostatné údaje. Takáto dohoda spôsobila značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Pri uzatváraní dohody o zrážkach dlžník ako spotrebiteľ musí vedieť, akú pohľadávku a v akej výške zabezpečuje dohoda o zrážkach zo mzdy. V danom prípade však bola uvedená len suma 1.020,- eur ako suma v súvislosti s budúcim poskytnutím úveru na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru s uvedením jej čísla a neurčité bolo dojednanie týkajúce sa výšky splátok, rozsahu v akom má byť naplnená uhradzovacia funkcia zabezpečovacieho inštitútu zrážky zo mzdy.

32. V danom prípade bolo teda preukázané, že žalobca sa úspešne domáhal na súde svojej ochrany - porušenia práva spotrebiteľa a to určením, že predmetná „Dohoda o zrážkach zo mzdy“ je neplatná z dôvodu, že neobsahovala všetky zákonom predpísané náležitosti a žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok napriek tomu, že neexistuje žiadne rozhodnutie, ktoré by takú povinnosť žalobcovi ukladalo. Vyslovenia porušenia svojho práva sa domáhal v konaní na Okresnom súde Vranov nad Topľou sp.zn. 13C/299/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.10.2016, ktorým bolo určené, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8300049592 zo dňa 23.08.2012 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná. V tomto konaní si žalobca riešil svoj stav právnej neistoty, kedy súdom bola posúdená záväznosť Dohody o zrážkach zo mzdy č. 8300049592 zo dňa 23.08.2012. Dohoda o zrážkach zo mzdy za neplatnú bola vyhlásená z dôvodu, že predmetná dohoda nebola individuálne vyjednaná, ale išlo o formulárovú zmluvu, zároveň bola neurčitá týkajúca sa výšky splátok, a rozsahu v akom má byť naplnená uhradzovacia funkcia zabezpečovacieho inštitútu zrážok zo mzdy. V dohode nebol ani uvedený zamestnávateľ žalobcu a žalobca nemal ani vedomosť o uzavretí dohody o zrážkach zo mzdy súčasne s uzatvorením zmluvy o úvere.

33. Tým bolo preukázané, že žalobca sa úspešne domáhal vyslovenia porušenia práva spotrebiteľa a preto uplatnenie primeraného finančného zadostučinenia je dôvodné. Celkovo sa žalobca domáhal priznania finančného zadostučinenia vo výške 500 eur. Pri určení výšky priznaného zadostučinenia súd má zato, že vzhľadom na povahu a rozsah porušenia práv u žalobcu a porušenia povinností žalovaného je primeraná suma 300,- eur, ktorá poskytne žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľa. Právo na primerané finančné zadostučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. je závislé od úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi osobou - spotrebiteľom, ktorej porušením práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. bola privodená určitá ujma. Účelom a zmyslom ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. je odškodniť spotrebiteľa za diskomfort, ktorý nastal z dôvodu, že spotrebiteľ sa rozhodol uplatniť ochranu proti porušeniu práva a povinnosti zo strany dodávateľa na súde. Pri určení výšky tohto primeraného finančného zadostučinenia súd vychádzal zo skutkových okolností v danom prípade. Súd zistil, že žalobca sa úspešne domáhal vyslovenia porušenia svojho práva v konaní, kde bol zastúpený právnym zástupcom. Uvedené konanie žalobca inicioval z dôvodu, že žalovaný oslovil jeho zamestnávateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy, o ktorej nemal vedomosť a domnieval sa, že je v rozpore so zákonom, čo bolo aj preukázané. Súd má zato, že žalobca sa úspešne domáhal porušenia svojho práva z dôvodu neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, čím sa predišlo vzniku škody, ak by si žalovaný uplatnil svoje práva z tejto Dohody o zrážkach zo mzdy. Je bez právneho významu pri uplatnení primeraného finančného zadostučinenia, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy, avšak nemožno brať do úvahy výšku ujmy, ktorá by žalobcovi reálne hrozila a teda aj keď žalovaný sa bránil, že ujma žalobcovi nevznikla, žalovanému nevrátil ani celý poskytnutý úver, v danom prípade uplatnený nárok má slúžiť aj ako prevencia, aby žalovaný v budúcnosti používal takéto dojednania. Teda, keďže na strane žalovaného v zmysle tejto dohody o zrážkach zo mzdy k bezdôvodnému obohateniu nedošlo,

žalobca preukázal, že okrem podanej žaloby o neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy bol aj obťažovaný úkonmi žalovaným - výzva žalovaného pre zamestnávateľa žalobcu na vykonávanie zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy a musel urobiť kroky, pre podanie žaloby na súd o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, čo vyžadovalo vyhradenie si času preto a rozhodovanie sa pre tento krok. Žalobca v konaní samotnú uplatnenú sumu 500,- eur žiadnymi skutkovými tvrdeniami neodôvodnil, ani neuviedol žiadne prípadné hľadiská, z ktorých by súd mohol dôvodnosť tejto uplatnenej sumy odvodiť. Súčasne neposkytol súdu žiadne návrhy na dokazovanie, ktoré by dôvodnosť tejto sumy preukázali. Finančné zadosťučinenie má preventívne pôsobiť a odradiť žalovaného ho od porušovania práva spotrebiteľa. Uvedené síce nezbavuje žalovaného zodpovednosti z porušenia práva spotrebiteľa v zmysle ust. § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z., ale absenciu preventívnej a odradzujúcej funkcie je potrebné zohľadniť pri určení výšky finančného zadosťučinenia. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie priznal žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300,- eur. Žalobcovi vznikla hrozba tejto nemajetkovej ujmy jednak tým, že v prípade, že by žalovaný si uplatnil svoje práva z neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy, bola by žalobcovi spôsobená finančná ujma, ktorá by zasiahla aj ostatné jeho stránky života, nakoľko by bol ukrátený na svojom príjme a tým by bol ukrátený aj na svojich potrebách. Podľa žiadosti žalovaného adresovanej zamestnávateľovi žalobcu, dlh žalobcu predstavoval sumu 1749,18 eur, ktorá sa mala zrážať zo mzdy žalobcu. Súd preto má zato, že priznané finančné zadosťučinenie vo výške 300,- eur k pomeru sumy 1749,18 eur, porušeniu práva žalobcu a porušenia povinností žalovaného, je spravodlivé.

34. Ako nedôvodnú súd považoval obranu žalovaného spočívajúcu aj v námietke premlčania z dôvodu, že žalobca si žalobu na finančné zadosťučinenie na súde podal dňa 20.11.2017. Lehota na podanie tohto návrhu mu začala plynúť právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp.zn. 13C/299/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.10.2016, kedy súd konštatoval neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy. To znamená, že žalobca si uplatnil toto primerané finančné zadosťučinenie v dňa 20.11.2017 a teda si uplatnil v zákonom stanovenej 3 ročnej premlčacej lehote.

35. Podľa čl. 4 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

36. Podľa čl. 4. ods. 2 CSP, ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

37. V konaniach, v ktorých rozhodnutie o výške plnenia závisí od úvahy súdu, predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok sporového konania. Úvaha súdu sa môže týkať len skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia (nie základu uplatneného nároku). Pre priznanie plnej náhrady trov konania v tomto prípade nie je podstatný rozsah čiastočného úspechu sporovej strany (v nepatrnej časti alebo prevažnej časti). Úvaha súdu o výške plnenia sa musí opierať o hmotné právo, spravidla o právne normy, v ktorých je rozsah nároku upravený vymedzením právne relevantných kritérií a jeho samotné určenie (vyčíslenie) vyplýva z konkrétnych okolností danej veci. Pre priznanie plnej náhrady trov konania nie je podstatný rozsah čiastočného úspechu (v nepatrnej časti alebo prevažnej časti), a to ani to, akú sumu v pomere k súdom priznanej sume strana uplatňovala. Za neúspech sa nepovažuje rozdiel medzi uplatňovanou a priznanou výškou nároku. Predpokladom pre aplikáciu tohto ustanovenia je výlučne skutočnosť, že rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu.

38. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. V otázke rozhodovania o nároku na náhradu trov konania nová právna úprava neprevzala znenie § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Z komentárov k CSP však vyplýva, že rozhodovanie

o trovách konania v zmysle uvedeného ust. Občianskeho súdneho poriadku zostáva zachované, s odkazom na 255 ods. 1 CSP.

41. Žalobca bol úspešný, čo do základu nároku na priznanie finančného zadosťučinenia, pričom celková výška finančného zadosťučinenia spočívala v úvahe súdu. Z tohto dôvodu má žalobca nárok na náhradu trov o konania v plnom rozsahu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

42. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia písomne na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.